

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 2. 1962

7. vuosikerta

MAALLIKKO SEURAKUNNAN LUOTTAMUSTEHTÄVISSÄ

Porin seurakuntien kirkkovaltuuston varapuheenjohtaja, lehtori Pauli Happonen kertoo:

— Viime aikoina on kristillisissä kirkkoissa eri puolilla maailmaa yhä voimakkaammin levinnyt käsitys siitä, että "maallikot ovat kirkko". Tämä merkinnee sitä, että tajuetaan yhä yleisemmin, että jokainen seurakuntalainen on velvollinen toimimaan lähimmäistensä ja niiden muodostaman yhteisön, seurakunnan hyväksi. Täten toimiesamme me olemme samalla Kristuksen todistajia, johon tehtävään jokainen kristitty on määrätty: "Te tulette olemaan minun todistajani... maan ääriin saakka." (Apt.t. 1: 8).

Mutta mikäli on kysymys toiminnasta seurakunnan hallintoelimityksessä, tarjoutuu siihen tilaisuus vain harvoille seurakuntalaisille. Kuitenkin ne, jotka tähän toimintaan johdetaan, saavat sisäisen tunnon siitä, että he rakentavat seurakuntaansa. Tämän voin omasta kokemuksestani mukana olevana vakuuttaa.

TÄNÄ
PÄIVÄNÄ

Sellainen seurakuntalainen, jolle seurakunta on läheinen, ja jolle kuuluminen seurakuntaan merkitsee erästä elämän kalleimmista arvoista, haluaisi mielellään antaa oman panoksensa seurakunnan yhteiseksi hyväksi. Tähän tarjoukseen monin tavoin tilaisuuksia. Eräs tapa palvella seurakuntaa ja siten välillisesti lähimmäisiään, jotka muodostavat seurakunnan, on ottaa osaa sen hallinnolliseen ja taloudelliseen toimintaan, mikä tapahtuu seurakunnan hallintoelinten puitteissa.

Maallikoilla on mahdollisuus osallistua kirkkoneuvoston, kirkkovaltuuston ja kirkkohallintokunnan työhön. Lisäksi eri tehtäviä varten asetetaan usein toimikuntia, joihin voidaan valita, tehtävän laadusta riippuen, jäseniä myös mainittujen hallintoelinten ulkopuolelta.

Jokaisella seurakunnalla on oma kirkkoneuvostonsa. Niinpä Porinkin jokaisella neljällä seurakunnalla on tämä elin johon kuuluvat seurakunnan vakinaiset papit ja johon seurakunta kirkkokokouksessa valitsee maallikkojäsenet. Kirkkoneuvoston tehtävänä on seurakunnan kirkkoherran kanssa johtaa seurakunnan hengellistä työtä, tehdä sitä koskevat suunnitelmat, myös taloudelliset, ja valita seurakunnan muut hengellisen työn tekijät paitsi vakinaiset papit ja kanttorit, jotka seurakunta valitsee kirkkokokouksessa.

Kirkkoneuvoston puheenjohtajana on seurakunnan kirkkoherra. Se voi keskuudestaan valita toimikuntia erikoistehtäviä varten. Selainen on mm. diakoniatuomikunta, jonka tehtävänä on johtaa seurakunnan diakoniatuomintaa.

Kirkkoneuvoston asiana on: pitää kristillistä siveydenhoitoa ja kirkkokuria seurakunnassa sekä johtaa laupudentointia niin kuin tässä laissa säädetään; olla papistolle avullisena hengellisen toiminnan ja lähetys-harrastusta edistävän työn yleisessä johdossa...

Kirkkoneuvostolla on siis vastuu, joka koskee juuri niitä toimintoja, joita varten seurakunta itse asias-

sa on olemassa ja jotka ovat sen varsinaisia tehtäviä. Monet kirkkoneuvostossa käsiteltävistä asioista ovat lisäksi arkaluontoisia ja asettavat neuvoston jäsenet suureen siveelliseen vastuuseen toiminnastaan ja ratkaisustaan — tai myös toimettomuudestaan. Näin ollen ei ole ihmeteltävää, että kirkkolaki kirkkoneuvostoon valittavista seurakuntalaisista sanoo, että jäsenet valitaan seurakunnan "jumalisuudesta ja kristillisestä harrastuksestaan hyväksi tunnetuista seurakunnan jäsenistä", jotka lisäksi kirkkolain lähemmin määrittelemällä tavalla eivät ole esteellisiä neuvoston jäsenyyteen. Varmaan niin valitsijat kuin valitutkin tuntevat vajavaisuutensa mainitun pykälän edessä.

Kirkkovaltuusto on Porin kaikkien seurakuntien yhteinen hallintoelin, johon kuuluu jokaisesta seurakunnasta sen jäsenlukua vastaava määrä valtuutettuja. Sen tehtävänä on päättää seurakunnan taloudellisista kysymyksistä ja sellaisista seurakunnan hallintoa koskevista asioista, jotka ovat seurakunnan itsensä ratkaistavissa. Taloudellisista kysymyksistä ovat tärkeimmät jokavuotiset talousarvion käsittely ja hyväksyminen ja tilinpäätöksen hyväksyminen. Suuria taloudellisia tehtäviä ovat myös uusien seurakuntatyön tilojen suunnittelu ja rakentamiset. Näitä tehtäviä varten kirkkovaltuusto tavallisesti asettaa toimikuntia, joilla on parempi mahdollisuus syventyä asioihin perusteellisesti kuin koko kirkkovaltuustolla.

Jatkuu seur. siv.

Seurakunnan perhekortisto valmis

Viidettä kuukautta kestänyt työ kirkonkirjojen muuttamiseksi perhekortistiksi on päätynyt Porissa. Kiireisimpänä aikana oli kymmenenkin henkilöä samanaikaisesti konekirjoitustyössä. Sen vuoksi ei kirkkoherranvirastoa voitu pitää avoinna iltapäivisin. Nyt ovat Keski-Porin, Länsi-Porin ja Pihlavan seurakuntalaisten henkilötiedot perheittäin aakkosjärjestyksessä siisteissä kansioissa. Reposaari valmistuu piakkoin.

Jonkun henkilön nimen löytäminen jouduttaa se, että asiakkaat mainitsevat perheen pään ensimmäisen etunimen, eikä puhuttelunimeä. Samoin lapset löydetään isän etunimellä alkavasta kortista siitakin huolimatta, vaikka isä olisi muualla kirjoilla. Jos perheessä on

"OON MAAILMAA NÄHNYT PALJON" Merimieslähetysjohtaja haastateltavana

Koska Porissa on kesäkuun 16.—17. päivinä koko maata käsittävät merimieslähetysjuhlat, olemme käyttäneet rovasti Paavo Hytösen Kirkko- ja Kaupunki-lehdessä 14. 3. 1962 ollutta haastattelua, joka koskee merimiesten harrastuksia ja merimieslähetystyötä.

Mitä merimies tekee vapaa-aikanaan, kun mieli tuntuu kaipaavan virkistystä ja omat henkilökohtaiset huolet ehkä ovat seuranneet mukana? Hän tietää, että sataman lähellä on kymmeniä kapakoita, joissa viini ja olut virtaavat, mutta hän tietää myös, että lähellä on Merimieskirkko, jossa on tarjolla kotoista ja viihtyisää tunnelmaa sekä Jumalan sana — kumman hän valitsee?

Kirkkoja ja lukusaleja

— Merimieslähetystoiminta alkoi v. 1875, jolloin seura perustettiin. Tarkoituksena on sielunhoidon toimittaminen merimiehille kotimaassa ja ulkomailla. Jotta toiminta olisi käynyt mahdolliseksi, rakennettiin satamakaupunkiin eri puolille maailmaa merimieskirkkoja, joihin merimiehet kerääntyvät viettämään paitsi jumalanpalveluksia myös vapaa-aikojaan. Nehän ovat ainoita sellaisia kokoontumispaikkoja ulkomailla, missä suomalaiset merimiehet saavat tavata maamiehiään! Toimintamme on vuosikymmenien kuluessa voimakkaasti laajentunut, meillä on nykyisin yhdeksän merimieskirkkoa, kertoi rovasti Hytönen.

— Kotimaassa on lisäksi 11 lukusalihuoneistoa.

Merimiespappin työ

— Paikallista merimieskirkkoa johtaa lähettämämme pappi apulaisineen. Sunnuntai-iltojen jumalanpalveluksien lisäksi kirkossa vietetään kerran viikossa ns. Toveri-iltaa, jo-

hon kuuluu monenlaista ohjelmaa. Lontoon merimieslähetysasema on siinä suhteessa onnellisessa asemassa, että monet Suomesta saapuneet taiteilijat, esitelmäsiijät, kuorot ym. vierailevat tämän kirkon illanvietoissa. Kirkon yhteydessä on viihtyisät luku- ja kerhosalit, joissa merimiehillä on mahdollisuus juoda kahvia, lukea tuoreimmat kotimaan lehdet, joita seura lähetti viime vuonna lähes 400 vuosikertaa eri puolille maailmaa, kuunnella äänilevyjä, katsella televisiota, pelata ja käydä saunassa...

— Onko sauna ahkerassa käytössä? utellemme.

— Sauna tuntuu olevan verraton palvelumuoto, miehet käyvät siellä kilvan, ja maassa asuvat siirtolaisetkin yhtyvät joukkoon, kertoi rovasti Hytönen hymyillen.

— Myös retkien järjestäminen merimiehille kuuluu ohjelmaamme. Mm. Antwerpenista käsin tehdään vuosittain lukuisia matkoja eri puolille Belgiaa, jatkoi haastateltava.

Merimiehet satamissa

— Merimieskirkkoissa ja lukusaleissa kävijöiden määrä on jatkuvasti lisääntynyt, totesi rov. Paavo Hytönen. Niinpä kävijöiden lukumäärä v. 1958 oli kaikkiaan 73.000, v. 1960 90.000 ja viime vuonna tähän mennessä saatujen tietojen mukaan tämä luku näyttää lähenevän tai ehkä ylittävänkin 100.000. Tämä johtuu pääasiassa siitä, että kotimaassa on saatu uusia tai perusteel-

Merimieslähetysseuran johtaja, rovasti Paavo Hytönen.

lisesti uusittuja huonetiloja. Ajankäytön valoisien ja viihtyisien tilojen merkitys työssämme käy erityisen selvästi esille Lontoossa. Vanhassa pienessä kirkossa kävi v. 1957 n. 12.000 henkeä. V. 1958 valmistuneessa uudessa kirkossa kävijöiden lukumäärä alkoi heti lisääntyä ja oli v. 1960 n. 22.000 henkeä.

— Haluaisin sanoa muutaman sanan suomalaisista merimiehistä. Usein heitä solvataan aiheetta. Aina on joukossa levottomia yksilöjä, mutta huono aines karsiutuu kovassa työssä pois — vain kunnollinen ja työtelias merimies menestyy ammatissaan.

Parhaimmillaan suomalainen merimies on paljon maailmaa nähnyt yksilö, joka omaa avaramman ja kypsemmän elämännäkemyksen kuin monet "maakravut".

Uusia suunnitelmia

— Olemme tähän asti työskennelleet Hampurissa Ruotsin Merimieskirkon suojissa, mutta tarkoituksenamme on saada sinne oma merimieskirkko, sillä suomalaisten laivojen lukumäärä Hampurin satamassa on voimakkaasti lisääntynyt. Esim. se, 1956 oli vain 120, kun se nykyään on 350 laivaa vuodessa, jatkoi rovasti Hytönen.

— Toinen tärkeä suunnitelmamme koskee Helsingin lukusalin rakentamista Albertinkatu 2:een. Entinen lukusali ja kirkko on purettu, joten olemme tällä hetkellä ilman minikäänlaista kokoontumispaikkaa Helsingissä.

— Tuntemme merimiehet omiksi "pojiksemme" ja merimieslähetystyö on parhaimmillaan n kansankirkon kokeilukenttä pelkistetyissä olosuhteissa, sanoi rovasti Hytönen lopuksi.

KESKI-PORIN SEURAKUNNAN VÄKILUKU 31.12.1961.		
Läsnä olevat kaup.kunta	19.593 np.+23.312 mp. =	42.905
Läsnä olevat maalaisk.	594 np.+ 626 mp. =	1.220
	20.127 np.+23.938 mp. =	44.125
Poissa olevat kaup.kunn.	1.332 np.+ 1.178 mp. =	2.510
Poissa olevat maalaisk.	69 np.+ 50 mp. =	119
Koko väkiluku	21.588 np.+25.166 mp. =	46.754

PORILAISTEN KOTIEN HUOMIOON

Merimieslähetysjuhlille 16.—17. pñä kesäkuuta tulevat vieraat aiotaan sijoittaa pääasiassa porilaisiin koteihin. Koska tällaisia majoituskotia tarvitaan useita satoja, kehoitetaan tarjona olevista huoneista ilmoittamaan majoitustoimikunnan edustajalle, joka on rovestinrouva Lisa Ekko; osoite Hallituskatu 9, puh. 13 631 viimeistään kesäkuun 9. päivään mennessä. Ky. symys on majoituksesta kahdeksi yöksi. Korvaukseksi saa majoittaja noutaa juhla-kansliasta Itäpuisto 14 maanantaina 18. pñä kesäkuuta klo 9—11 600 mk. Jos vieraalla on omat lakanat, on maksu 500 mk. Mikäli huoneen luovuttaja ei peri maksua, katsotaan se Merimieslähetykselle lahjoitetuksi.

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME

Heikkilän

HAUTAUSTOIMISTO

OM. U. KARIHAARA

PORI - LIISANK.18 PUH.12125

~AJANMUKAINEN SAATTOAUTO

KUULKAA, KAIKKI JANOAVAISET, TULKAA VEDEN ÄÄREEN!

KIRKKO PORISSA

Etusivulta

Kirkkohallintokunta, jonka jäsenet kirkkovaltuusto valitsee, asettaa kirkkovaltuuston päätösten toimeenpanoa ja seurakunnan omaisuuden lähempää hoitoa varten. Sen tehtäviin kuuluu lisäksi valmistella kaikki kirkkovaltuustossa käsiteltävät asiat.

Edellä jo tuli mainituksi kirkkoneuvoston valittavien seurakuntalaisten "kelpoisuusehdoista" ja esteellisyydestä. Samat edellytykset ovat voimassa myös muihin hallitustelimiin valittavien suhteen. Kirkkoneuvostojen ja kirkkovaltuuston jäsenet valitaan seurakunnan kirkkokokouksissa.

Kuinka noihin hallintoihin sitten joudutaan? Tavallisin käytäntö lienee se että näissä hallintoihin jo olevat seurakuntalaiset vaalien yhteydessä ehdottavat uusiksi jäseniksi sellaisia seurakuntalaisia, jotka osallistumisellaan seurakuntaelämään ovat osoittaneet harrastusta seurakunnalliseen toimintaan tai joita he muuten pitävät ominaisuuksiltaan sopivina. Usein on vaalien yhteydessä ilmennyt kielteisiäkin puolia, kun esim. puolueäkökohtien perusteella on koetettu saada jäseniä seurakuntien hallintoihin. Mutta niinkuin ei kuuluminen johonkin puolueeseen saa olla esteenä seurakunnan jäsenen valitsemiselle hallintoihin, ei se myöskään voi olla mikään suositus hänen kelpoisuudestaan niihin, joten mainitunlainen menettely ei varmaan ole seurakunnan olemuksen eikä kirkkolain hengen mukaista.

Jäsenyys seurakunnan hallintolimmassa on käsiteltävä palvelustehtäväksi, jonka seurakunta tarjoaa jäsenilleen. Sellaisena se on aina vastuunalainen tehtävä, joka vaatii tekijältään asioihin paneutumista ja vakavaa suhtautumista niihin.

Seurakuntalaisina me olemme kaikki vastuussa omasta seurakunnastamme. Emme saa kuulua vain siihen joukkoon joka aivan kuin ulkopuolisena tarkkailijana korokkeeltaan seuraa tapahtumia seurakunnan piirissä ja esiintyy arvostelijana silloin, kun syytä siihen vähänkin näyttää olevan. Pikemminkin meidän tulee itse kunkin pyrkiä toimimaan mukana niin, että arvostelulle on mahdollisimman vähän sijaa.

Onko sitten toiminta seurakunnan hallintolimmassa seurakuntatyötä? Monilla saattaa olla sellainen käsitys, että vain se, joka on mukana seurakunnan hengellisessä toiminnassa tavalla tai toisella, tekee seurakuntatyötä, palvelee seurakuntaa. Mutta mikäli me tajuamme ollessamme jäsenenä seurakunnallisessa hallintoelimmassa, että olemme tällöin Jumalan seurakunnan taloudenhoitajia, ja että meiltä tässä ominaisuudessa ennen

PAASTONAJAN ALTTARI- VAATETUS

Keski-Porin kirkon alttari ja Länsi-Porin kirkko ovat saaneet paastonaikana ja surutilaisuuksissa käytettävät alttarivaatteet seurakunnan kustantamina. Keski-Porin kirkossa oli jo entisestään alttarikehää ja saarnatuolia varten suruvaatetus. Rov. Ekko on piirtänyt alttarivaatteisiin ommellut vaatimattomat ristit.

LÄHETYSSEURAN VUOSI- JUHLA SEINÄJOELLA

Seinäjoella vietetään Suomen Lähetysseuran 103. vuosijuhlaa helmluntaina 9.—11. päivinä kesäkuuta. Juhlapaikkana on pari vuotta sitten valmistunut kirkko, Lakeuden Risti. Juhlien tunnus: "Niin kauan kuin päivä on..."

Juhlan avajaiset ovat lauantaina, 9. päivänä kesäkuuta kello 18 ja samana iltana vietetään Herran pyhää ehtoollista. Lauantain ohjelmaan kuuluu myös seuran virallinen vuosikokous, jonka yhteydessä on lähetysjohtaja Olavi Vuorelan katsaus työhön vuonna 1961. Ensimmäisen helluntaipäivän ohjelmasta mainittakoon tervehdykset lähetyskentiltä, jumalanpalvelukset, ulkoilmajuhla, iltatilaisuus, nuorisokokous sekä raamattutunti aiheesta "Vastapäätä uhriarkkua". Toisen helluntaipäivänä on ehtoollisen vietto kello kahdeksan aamulla, sen jälkeen jumalanpalvelukset, lähetyspiirien neuvottelukokous, raamattutunti aiheesta "Niinkuin Noan päivinä", lähetystyöhön erottamistilaisuus sekä herännäisseurat.

Ulkomaaisina vieraina juhlassa ovat Tanskan Pataani-lähetysjohtaja, professori Torben Christensen sekä lähetyskenttien edustaja Afrikasta.

Rinnakkaisohjelmassa varsinaisen vuosijuhlaohjelman kanssa on Suomen Lähetysseuran nykyistä työtä esittelevä näyttely, kirjallisuusmatinea, elokuvaesityksiä, värilätkä.

UUSI TALOUDENHOITAJA

Porin seurakuntien yhteiseksi taloudenhoitajaksi valitsi kirkkovaltuusto kokouksessaan 25.4.1962 eroa pyytäneen evp majuri Ylä-tuvan jälkeen Nokian seurakunnan taloudenhoitajan Paavo Yrjölä. Hän on aikaisemmin ollut Porissa poikatyönjohtajana.

muuta vaaditaan uskollisuutta, ja toimimme sen mukaan käsittäen vastuamme, niin saamme varmasti tuntea olevamme mukana rakentamassa yhteistä seurakuntaa.

SUURI PROBLEEMA

Minun syntini!

Tässä meillä on ihmiselämän vaikein probleema. Ainakin se on ollut sellainen minulle. Olen huomannut, että sikäli kuin olen Jumalan armon avulla saanut voiton ulkoisesta ja sisäisestä synnistä, elämäni on käynyt ihmisen yksinkertaiseksi, valoisaksi ja kirkkaaksi — se on tullut täyteen tarkoitusta ja sisältöä ja saanut ihmeellisen päämäärän. Mutta kun synti jossakin muodossa on saanut yllöksen, ovat probleemat kasvaneet esiin kuin sienet maasta sateisena kesäpäivänä, ja minusta itsestäni on tullut Jumalan vaikeaa "probleemalapsi", joka on tehnyt olemisen mutkikkaaksi sekä itselleen että muille. Ja kauheata on, että sinun laitasi on aivan samoin.

En sano, että synti on ihmisen ainoa probleema ja että kaikki muut häviävät, kun ihminen pelastuu synnistään; mutta sanon, että synti on ihmisen suurin probleema — sinun ja minun suurin probleema — ja kun se tulee ratkaistuksi, monet muut seikat näyttävät toisenlaisilta.

Jos minua jonakin päivänä kohtaa onnettomuus ja saan siinä kymmenen mitätöntä naarmua ihooni

sekä hengenvaarallisen luunmurtuman, ei tietenkään ole pääasia, että laastaroin nuo kymmenen mitätöntä naarmua, jotka parantuvat itsestään muutamassa päivässä, vaan tärkeintä on, että luunmurtuma saa oikean käsittelyn. Siitä riippuu minun elämäni.

Samanlainen on synti. Se teki Saulista hullun ja Juudaasta perkeleen; ja se tekee sinut ja minut täysin keloittomiksi taivaaseen ja täysin sopiviksi helvettiin.

Synti ei ole ainoastaan saattanut minua velkaan, vaan se on tehnyt minut vangiksi. Sen tähden minun tarvitsee kohdata joku, joka voi murtaa kahleet ja särkeä vankilan portit. Tarvitsen käytännöllistä vapautusta synnistäni.

Minun täytyy tavata joku, joka voi käydä käsiksi tähän pahimpaan viholliseeni — voittaa hänet ja ajaa hänet pakosalalle.

Ja — Jumalan kiitos! — Tämä on mahdollista, sillä Jeesus, Jumalan Poika, on tullut tekemään tyhjäksi perkeleen teot, ottamaan pois syntimme ja täydellisesti pelastamaan ne, jotka hänen kauttansa tulevat Jumalan tykö.

Frank Mangs

Pyhäkoulu- ja nuorisotyö — Maallikkovoimien aktiivointia

Maaliskuun 22. päivänä pidettiin Keski-Porin seurakuntakodissa pyhäkoulu- ja nuorisotyön neuvottelutilaisuus, johon Porin rovastikunnan seurakunnista oli saapunut n. 50 osanottajaa. Aloitteen tämän tilaisuuden järjestämiseksi oli tehnyt arkkihiippakunnan pyhäkoulu- ja nuorisotyötoimikunta.

Kokouksen avauksen suoritti lääninrovasti Y. S. Sarparanta. Suomen pyhäkouluyhdistyksen koulutussihteeri pastori Erkkä Kaukoranta piti alustuksen aiheesta "Kasteopetus seurakunnassa". Lapsen opettaminen perustuu kastekäskyyn. Sitä ei saa laiminlyödä. Lapsuus on ihmisen elämän perustavien ajankasjo. Opettajan persoonallisuus merkitsee eniten. Nuoret olisi ohjattava palvelamisen tielle, myöskin pyhäkoulun opettajiksi. Nuorille itselleen tällainen työ merkitsee kasvamista ja kiinnittymistä sanaan. Lasta ei saa käsitellä ikäänkuin hän olisi aikuinen. Havaintovälineillä on vain palveleva merkitys.

Teol. lis. Voitto Vuola piti raamattutunnin aiheesta "Seurakunta, Kristuksen ruumis". Perustavien tapahtumien uskonnoillisessa elämässä on kaste, joka liittyy ihmisen Kristuksen ruumiin jäseneksi. Seurakunnassa vaikuttavat monet armolahjat, joitten tehtävänä on rakentaa seurakuntaa eikä hajottaa. Seurakunnassa voi olla paljon käyttämättömiä henkisiä pääomia, armolahjoja. Maallikkovoimien aktiivointi on tärkeä. Yhteyden tulisi ilmetä erityisesti yksimielisyytenä suurissa opillisissa kysymyksissä, koska Henki on sama. Opillinen sekavuus on Raamatun mukaan eräs lopun ajan merkki.

Seurakunnan nuorisotyön asemasta nykyhetkellä esitti katsauksen lääninrovasti tri Eino Kolari. Pyhäkoulu ja nuorisokerho tulisi olla jokaisen lapsen ulottuvilla.

Alustusten johdosta syntyi vilkas keskustelu.

Neuvottelutilaisuus oli erittäin onnistunut ja antoi varmaan osanottajille paljon uusia virikkeitä.

KIRKON PESU PÄÄTTYNYT

Pääsiäiseksi saatiin valmiiksi Keski-Porin kirkossa merkittävä puhdistustyö. Entisten savuavien lämmityslaitteitten aiheuttama savu ja noki pestiin pois kirkon sisäseiniltä ja pilareista. Varsinkin urkulehterin alle oli ilmavirran mukana kertynyt musta kerros. Työssä oli kahdeksan henkeä. Telineillä kiipeämistä lukuunottamatta oli työ helppoa, sillä pinnat oli suureksi osaksi maalattu öljyväreillä. Kirkko voi näin ensi vuonna ottaa vastaan 100-vuotisjuhlaansa.

PIHLAVA

Valtakirja Pihlavan kanttori-urkurin virkaan on annettu Artjärven kanttori-urkurille, dir. cant. J. Torikalle 1.4.1962 lukien.

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUSTOIMISTO
PORI, ITÄPUISTO 12 PUH. 12707

Suurin — Suosituin
Kuljetukset autoillamme
kaikkialle

Hautaamistavoista Raamatussa ja alkukirkossa

Elämä, tuo ihmeellinen, selittämätön ilmiö, jonka mekin tällä hetkellä omistamme, on suuri Jumalan lahja. Mutta kuolema, tämän tomumajan riutuminen ja häviäminen, on yhtä todellinen kuin elämäkin. Se on ihmisen osa, jokaisen kohtalo. Kautta aikojen on ihminen suhtautunut kunnioittaen, jopa kammoen ja peläten kuoleman majesteettiin. Hän on siinä nähnyt jumaluuden voiman.

Ihmiset ovat myös tunteneet velvollisuudekseen valmistaa poissirtyneille leposijat. Se on ollut perheen, suvun, heimon kunniavelka vainajilleen. Hautaamistavat ja hautauspaikat ovat olleet erilaisia. Mutta yhteistä on ollut kunnioitus ja arvonnato kuoleman majesteettia kohtaan.

Vanhassa Testamentissa

Raamatun mukaan ruumiiden lepoaikkoina käytettiin kahta erityyppiä olevia hautoja: joko luonnon muodostamia tai keinokeinoisia

luolia, onkaloita tai sitten yhteisiä maapohjalle tehtyjä hautoja.

Geseristä — Jerusalemin ja Jaffan välillä olevasta kaupungista —, joka oli ollut kanaanolainen siksi, kunnes Egyptin faarao antoi sen myötäjäislajaksi kuningas Salomolle noin v. 970 e.Kr., on löydetty noin 70 m²:n suuruinen luola, jota kanaanolaisena aikana oli käytetty ruumiiden polttopaikkana, mutta juutalaisten valtiuden aikana, koska he eivät polttaneet ruumiita, hautauspaikkana. Luolan ovet oli muurattu kiinni ja ruumiit oli laskettu katossa olevasta aukosta luolaan. Ruumiit makasivat tavallisesti kyljellään, jalat koukussa, päällekkäin. Arvohenkilöt olivat kuitenkin saaneet oman tilansa ja saivat levätä suorina. Olipa toisilla omat kivi-kehätkin.

1. Moos. 23:ssa kerrotaan, että Abraham osti heettiläiseltä Efronilta Hebronissa Makpelin luolan perintöhaudaksi, jonne hän hautasi vaimonsa Saaran. Tähän luolaan haudattiin myöhemmin myös

Aabraham, Isaac ja hänen vaimonsa Rebekka, Jaakob ja hänen vaimonsa Leea (1. Moos. 49: 29 s.). Luola sijainnee Hebronin keskustassa Haram-nimisessä paikassa, jossa on kristillisestä kirkosta moskeijaksi muutettu rakennus. Sinne on kristityiltä ja juutalaisilta pääsy kielletty.

Makpela oli yksityisen suvun hauta.

Raamatussa mainitaan useista muistakin haudoista ja hautarakennelmista, joista kaikista ei selvästi sanota, olivatko ne luonnonluolia vai hautarakennelmia. Niinpä Rebekan imettäjä ja uskottu palvelija Debora, joka oli seurannut häntä Mesopotamiasta, haudattiin "Beetelin alapuolelle valitustammen läheisyyteen" (1. Moos. 35: 8). Raakel, Jaakobin lempivaimo, haudattiin Beetlehemiin, Efratin tien varteen (1. Moos. 35: 20). Joosefin luut haudattiin Siikemiin, nykyiseen Nablusin kaupunkiin. Jeesuksen kulkijä tämän alueen ohitse. Joh. 4: 5:ssä kerrotaan:

RATSULAN

suurvalikoimista
varmimmin

2. KERROS

1. KERROS

PORI
TORILINNA

GÖSTA RATSULA

HYVIEN PUKIMIEN SUURMYYYÄ PORISSA

suurin alallaan Satakunnassa

LASTEN- JA ULKOILU-
PUKIMIEN MYYMÄLÄ

Porin Säästöpankin
talo Antinkatu 15 B

KIRKKO PORISSA

USKOLLISTA SEURAKUNTATYÖTÄ

Porin Uudellakoivistolla n.s. Impolankulmalla asuu yhdessä Aarrepoikansa kanssa sikäläiselle seurakuntaväelle hyvin tuttu henkilö, rouva Helka Honkanen. Tyytyväisenä ja ilman katkeruutta hän kertoi elämästään, jossa on ollut paljon vastoinkäymistä. Oman isänsä hän menetti jo 8-vuotiaana ja sitten tapaturman kautta isäpuolensa, jota hän muistelee erityisen lämpimin mielin. Sisarusparvesta, jossa oli 8 jäsentä, hän on enää yksin elossa. Mieheensä hän menetti talvisodassa 1940. Kaiken lisäksi hän on nuoruudestaan saakka sairastanut ankaraa nivelreumatismia, joka on koukistanut hänen kätensä työhön kykenemättömäksi.

Lapsuudestaan saakka hän on ollut mukana seurakunnallisissa harrastuksissa. Kun diakonissa Summanen aloitti Uudellakoivistolla pyhäkoulun n. 1910, meni hän vanhemman sisarensa saattamana tähän koulun jo 2-vuotiaana. Pyhäkoulua pidettiin talossa, jossa jo silloin oli Uudenkoiviston poliisiasema ja joka sittemmin on tunnettu pyhäkouluhuoneen nimellä. Kun Anna Rinne muutti Uudellakoivistolle ja nuorena neifosena aloitti pyhäkoulunpidon, oli Helka Honkanen hänen pyhäkoulussaan ja sitten itse n. 20 vuotta itsekin pyhäkoulunopettajana. Lapsia oli usein toistasataa, joten koulua pidettiin kolmessa ryhmässä. Vielä myöhemmin hän oli pyhäkoulutyössä Anna Rinteen sijaisena.

Kun Uudenkoiviston pikkukirkko-ompeluseuran tilaisuuksiin saapui myöskin paljon lapsia, syntyi ajatus lasten oman ompeluseuran perustamisesta. Se kokoontui ensimmäisen kerran Vilkanin perheessä, joka silloin asui Uudellakoivistolla (Viloma). Näin sai alkunsa lasten lähetysompeuseura "Toivon Tähti", joka tänä vuonna täyttää 45 vuotta. Tämän piirin toiminnassa on Helka Honkanen hyvin läheisesti ollut mukana. Neiti Anna Rinteen johdolla tämä piiri on vuosikymmenien aikana kerännyt uskomattoman paljon varoja lähetystyön hyväksi. Helka Honkanen muisteli aikoja, jolloin vuoden tavoitteeksi asetettiin 100.000 mk, mutta usein saatiin kokoon enemmänkin. Huomattavin lahjoitus oli täydellinen ehtoolliskalusto Ambomaan lähetysalalle.

Uudenkoiviston pikkukirkko-ompeuseuran uskollisimpia jäseniä Helka Honkanen on ollut piirin perustamisesta alkaen. Hänen kotinsa on ollut aina avoinna tälle piirille. Tällaiset harrastukset ovat pitäneet hänet jatkuvasti lähellä Jumalan sanaa ja sen antaman voiman lähteillä. Siinä lienee myöskin selitys siihen, että hän vaikeuksistaan huolimatta on voinut säilyttää valoisaa ja tyytyväisen mielen.

Helka Honkanen

LÄNSI-PORI

Kirkkoherraksi valittu teologian lisensiaatti Voitto Vuola astui vakinaiseen virkaan tuomiokapitulin antamalla valtakirjalla 1. p:nä huhtikuuta lukien.

Kanttori-urkurin vaalissa, joka pidettiin 25. p:nä maaliskuuta tuli valituksi virkaa toimittanut kanttori-urkuri Jorma Antero Koskela 133 äänellä. Joroisten seurakunnan kanttori-urkuri Kaarlo Lehtikoinen sai 99 ääntä Luvian kanttori-urkuri Torikan jäädessä ilman ääniä.

SAIN OSAKEYHTIÖ HAUTAUSTOIMISTO

Liisankatu 19
Puh. 12 161, 11 274

Hoidamme kaikki alaamme kuuluvat tehtävät

"Niin Jeesus tuli Sykar-nimiseen kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-aluetta, minkä Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille." Tällä maa-alueella oli Joosefin hauta.

Kotikonnulleen, suvun omistamalle maalle haudattiin tuomari ja profeetta Samuel. Se oli Raamassa, lähellä Jerusalemiä. Joosua haudattiin siten Timnat-Serahin Efraimin vuoristoon. Gideon haudattiin perhehautaamaan omistamalleen maalle. Kuningas Saul ja hänen poikansa Joonatan haudattiin Saulin isän Kiisin hautaan. Seelaan Benjaminin maassa. Se oli Gibeassa Jerusalemin pohjoispuolella. Kuningas Daavid ja hänen seuraajansa haudattiin Daavidin kaupunkiin, Jerusalemiin. 2. Kun. 21: 18 mainitsee Ussan puutarhan kuningasten hautapaikkana. Neh. 3: 16 kertoo Daavidin haudoista, jotka olivat Jerusalemin muurien sisäpuolella. Daavidin hauta oli vielä Jeesuksen aikana hyvin tunnettu, koska Apt. 2: 29 kertoo: "Te, miehet ja veljet, on lupa teille rohkeasti sanoa, mitä kantaisäämme Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu; onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä." Nykyään tunnetut ns. Daavidin hautat, niin kuin myös "tuomarien hautat" Jerusalemissa, ovat kalliion koverrettuja onkaloita.

Tällaisista kallioon hakatuista haudoista profeetta Jesaja mainitsi, että ylhäiset rakennuttivat itsel-

leen sellaisia (Jes. 22: 15 s.). Niiden luku lisääntyi vähitellen niin suureksi, että tänä päivänä Jerusalemiä ympäröi kokonainen hautakaupunki.

Kaikki nämä haudat olivat ylhäisten ja varakkaiden hautasijoja. Mutta kaikki ihmiset halusivat saada tomumajalleen rauhaan lepoa. Sen vuoksi oli yhteisiä hautausmaita, joukkohautoja. Tällöin ei ruumista kaivettu maahan, vaan maan pinnalle ruumiin ympärille tehtiin kivikehä. Ruumis peitettiin hiekalla tai tuhalla. Mutta myös luolia käytettiin yhteisinä hautapaikkoina.

Raamatun uudistuvassa sanonnassa: ihminen meni lepoon isien tykö, ilmeni ajatus suvun yhteisestä hautapaikasta.

Hautaamatta jättämistä pidettiin m:nä suurimpana häväistykseenä, mitä ihminen saattoi saada osakseen. Profeetta Jeremia kertoi sellaisen tapahtuneen kuningas Joosialle: "Hänet haudataan niinkuin aasi haudataan: raahataan pois ja viskataan Jerusalemin porttien tuolle puolelle" (Jer. 22: 19).

Uudessa Testamentissa

Evankeliumeissa puhutaan usein haudoista. Siellä kerrotaan profeettojen haudoista, joita kirjanoppineet ja fariseukset rakennuttivat. Lasarus pantiin hautaan, joka kaikesta päättäen oli kallioon koverrettu. Sen edestä tarvitsi

PORILAISTEN HUOMIOON

Kuten tiedetään herättäjäjuhlat pidetään, jos Jumala suo, ensi kesänä Porissa heinäkuun 3.—5. päivinä. Juhlille odotetaan 25.000—30.000 juhluvieraista.

Kun näin suuren joukon majoituksesta on kysymys, vetoamme Teihin, hyvät porilaiset.

Allekirjoittanut herättäjäjuhlien juhlatuomikunta toivoo, että porilaiset kodit tahtoisivat majoittaa kahdeksi yöksi juhlille saapuneita vieraita.

Vaativattomana korvauksena majoituksesta tältä ajalta on henkilöiltä 800 mk jos on talon lakanat ja 600 mk, jos vieraalla on omat lakanat.

Vastaukset tiedusteluun pyydyämme ilmoittamaan osoitteella: opettaja Artturi Alppi, Kiertokatu 13, puh. 14 059.

Herättäjäjuhlien juhlatuomikunta

KESKI-PORI

8.—13. 5. Ev. lut. Sisälähetysseuran evankelioimispäivät kirkossa. Pastori Aarre Huovila ja sihteeri Aulis Laukkanen.

13. 5. Ruotsinkielinen jumalanpalvelus, pastori Harry Wentzel ja rippikoululaisten konfirmatio ja H. p. ehtoollinen, rov. P. O. Ekko.

27. 5. Radiojumalanpalvelus, saarnaa past. Iikka Silvola.

7.—11. 6. Satak. Nuorten Krist. piirin telttakokouksia.

Huhtikuun 3. päivänä 1922 Tampereella pidetyssä kokouksessa perustettiin Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen Nuorisoliiton Satakunnan piiri.

Paikallisosastoja oli ensimmäisenä toimintavuonna 16. Nykyisin niitä on 52. Jäseniä niissä oli yhteensä 1.092, nykyisin 2.300.

Työ on ollut tavallaan pioneiritöitä, sillä vähitellen ovat pyhäkoulut ja nuorisotyömuodot siirtyneet seurakuntien haltuun. Japannin lähetys, orpojen asian ja Karunk kansanopiston kannattaminen ovat keskeisimpiä työmuotoja tällä hetkellä. Työ kentällä on ollut toisaalta vaikeaa, varsinkin tänä aikana. Kun työ on suunnattu etupäässä nuorten saattamiseksi evankeliumin tuntumaan ja sen omistukseen, toteamme surulla, että on voimia, jotka riistävät nämä nuoremme. Maailmallisuus vetää kuin magneetti ja sitten monenlaiset ajanvietteet. Ei tahtoisi riittää aikaa hiljentyä Sanan ääreen. Olemme kuitenkin sangen kiitollisia siitä, että piirin alueella toimii evankelinen kansanopisto Karkussa, johon kodit voivat turvallisesti saattaa lapsensa opiskelemaan. Näistä opiston nuorista, joita siellä parhaillaan opiskelee yli sata, me toivomme valoisin mielin sitä suola ja valoa, jota yhteiskuntaelä-

16.—17. 6. Suomen Merimieslähetysseuran kesäjuhlat. Juhlasaarnan pitää arkkipiispa Ilmari Salomies.

Evankeliumiyhdistyksen piiri 40-vuotias

mämme tänä hetkenä kipeästi kaipaava. Rohkaisevaa on ollut seurakuntien sekä papiston myötämielinen suhtautuminen työhömmme.

Piirimme alueella toimii nyt kolme miestä, nim. piirisihteeri Samuli Kytömäki, joka hoitaa Tampereen aluetta, piirisihteeri Einari Rätty, hoitaen Rauman ympäristöä sekä Lauri Vappula, jonka työkenttänä on Pori ympäristöineen. Kullakin on lähes 20 eri seurakunnan alueella liikkumisvapaus. Kentän ilot ja surut jaamme keskenämme.

Leiritöimintäkin on aloitettu, Köyliönjärven pohjoispuolella on kaunis ranta, jonka alueella on pieni kiinteistö. Tämän välittömässä läheisyydessä toimivat kesäleirit keskikesällä. Seurakuntienkin on syytä tutustua tähän, mikäli niiden alueella ei ole sopivaa nuorten leiripaikkaa. Leirialueita vuokraankin sopimuksen mukaan.

VIHKIRYIJY LAHJOITETTU LÄNSI-PORIN KIRKOLLE

Maarianpäivänä jumalanpalveluksen jälkeen lahjoittivat Tuorsniemen Martat Länsi-Porin seurakunnalle vihkiryijyn. Luovuttajien edustajina olivat emännät Santanen, Pösö ja Ristolainen ensin mainitun pitäessä puheen. Seurakunnan puolesta kiitti kirkkoherra Voitto Vuola lahjoittajia. Vastaanottajina olivat lisäksi kirkkoneuvoston naisjäsenet rouva Kohijoki ja emännät Mäkinen ja Uusitalo. Mainittakoon, että Keski-Porin kirkossa ei ole vielä vihkiryijyä.

KALASTUKSEEN

Vapoja 1000:— — 4900:—
Keloja alk. 1000:—
Vieheitä — Pilkkejä
Katiskoja — Verkkoja

TERVEYTTÄ ULKOILLEN...

URHEILUUN

Jalkapalloja
Sulkapallopelejä
Mailloja — Palloja

RETKEILYYN

Telttoja — Makuupusseja
Keittövälineitä
Kiikareita

KESKIKAUUNGIN

Iso linnankatu 18

rauta
AUG. LIPSANEN OY

Alkukirkossa

Kun siirrymme alkukirkkoon, joudumme pakanallisten tapojen ympäröimäksi. Kreikassa ja Roomassahan poltettiin ylhäisten samoin kuin heidän orjiensa ja palvelijoihensa ruumiit ja haudattiin

sukujen yksityisiin hautauspaikkoihin. Tällaisia suuria hautapaikkoja, kolumbaarioita, on mm. Roomassa löydetty runsaasti. Varaton kansa hankki hautauspurahastojen avulla itselleen varmuuden hautasijasta ja kunniallisesta hautaamisesta. Ne jotka eivät siihen kyenneet, joutuivat kuoltuaan terveyskaitsijain käsiin, jotka veivät heidät suurille yhteisille kaatopaikoille, jonne heitettiin myös eläinten raadot. Sellaisia on löydetty mm. Luculluksen puutarhojen alta Roomassa.

Kristityt saivat erältä kristinuskoon kääntyneiltä ylhäissukuisilta jäseniltään oikeuden kaivaa pehmeään hiekkakiveen, tuffiin, itseleen hautasijoja maan alle. Nämä ns. katakombit, joita tunnetaan jo ensimmäisen kristillisen vuosisadan lopulta, laajenivat lopulta tavattoman suuriksi. Niitä on löydetty kaikkiaan 51. Ne ulottuivat usean kymmenen metrin syvyyteen. Käytävien pituus on laskettu 880 km:ksi. Niihin on haudattu useita kymmeniä miljoonia ihmisiä. 400-luvulla niiden käyttö lopetettiin.

Katakombit olivat tyypillisiä yhteishautausmaita. Koska seurakunnat olivat ikään kuin veljes- ja sisaryhteisyyksiä, haudattiin niihin myös ylhäissukuiset samoin kuin seurakuntien piispat ja johtajat. On syytä myös muistaa, että ns. egyptiläisessä kirkkojärjestyksessä, joka ilmestyi n. v. 218, sanottiin

nimenomaan, että varattomat saivat ilmaisen hautauksen seurakunnan varoilla.

Kristilliseen hautaukseen kuului alkukirkossa toivon ja ilon mieliala. Vainaja oli päättänyt maisen matkansa ja hänen henkensä oli päässyt lepoon. Ruumis jäi tänne lepäämään — siitä hautausmaan kreikkalainen nimitys, koimete-rion, lepopaikka — ja odottamaan ylösnousemuksen aamua. Seurakunta tuli saattamaan vainajaa laulaen ja kynttilöitä käsissään pitäen. Sen sijaan että pakanat hautasivat kuolleensa useimmiten öisin, tekivät kristityt sen kirkkaalla päivällä. Surupukua sai pitää, mutta ei pitkiä aikoja.

Kristittyjen tapa oli haudata ruumiit. Missä määrin polttamista käytettiin heidän keskuudessaan, ei ole tiedossa. Ilmeistä on, että Jeesuksen hautaamista pidettiin esikuvallisena kristittyjen piirissä. Kuitenkin vasta keisari Kaarle Suuri 700-luvun loppupuolella lopullisesti kielsi polttohaudauksen, joten sekin tapa lienee ollut jonkin verran käytännössä siihen saakka. Kielto kohdistui erikoisesti pakanallisiin saksilaisiin.

Haudolla pidettiin myös puheita, jotka käsitelivät kristillistä iankaikkisen elämän ja ylösnousemuksen toivoa. Sellaisista on tietoja jopa alkukristilliseltä ajalta kirkkoisiltä.

Matti A. Mustonen

RUORI ja RISTI

Tänä keväänä vietti Porin paikallinen merimieslähetyksiipi 80-vuotisjuhlaansa. Olemme siksi tarjonneet tilaisuuden rovasti P. O. Ekolle esittämään seuraavassa muuttaman piirteen porilaisen merenkulun vaiheista ja hengellisestä työstä merimiesten keskuudessa.

Porilaista merenkulkua

Porin satamakaupunkina erikoinen siinä suhteessa, että meri pakenee sitä. Maan kohoaminen kuusikymmentä senttimetriä sadassa vuodessa siirtää alavan seudun rantaviivaa ja joen tuoma hiekka on osaltaan vaikeuttanut merenkulkua jo satoja vuosia.

Ulkomaalaisten merikauppa

Friisiläiskaupan ulottuessa 800-luvulla rannikoillemme, oli Kokemäenjoki purjehduskelpoinen Kokemäelle saakka. Ylistaron kylän rantamaa, Teljä oli vielä piispa Henrikin käynnin aikoina gotlantilaisten ja saksojen kauppapaikkana. Mutta jo 1500-luvun puolivälissä oli kauppakeskus siirtymässä ohi Ulvilan Porin nykyisen kirkon seutuville, missä Kirstin kivi oli jonkinlaisena tullimerkkinä ja Kuninkaanlahti kreijarialusten pysähdyspaikkana. 1700-luvulla olivat Porin vedet jo osittain liian matalia laivoille. Reposaaressa tuli Porin ulkosatama seuraavan vuosisadan loppukymmeninä ja Mäntyluoto on nykyään perinyt sataman sijainnin.

Kokemäenjoen suupuoli onkin ollut mitä edullisin merikaupan keskus. Kaksitoistapeninkulmainen joki kokosi ylämaiden turkikset, vuodat, tervan, voin ja puutavaran

satamiinsa, jonne ulkomaan uiskot ja koggit toivat suolaa, tekstiilejä, viinejä ja helyjä. Jotkut ulkomalaiset kauppasaksat asettuivat rannikkosatamiimme vakinaisestikin asumaan. Siitä todistavat paikannimet Friitala (Vridach-suvun mukaan), Suosmeri (Swartling-suku) ym. Heitä on 1200-luvulla haudattukin Ulvilaan, kuten säilyneet hautakivet kertovat.

Porilaisten purjehdus

Porilaisetkin alkoivat yrittää merenkulkua. Pirskeri oli muinaissatama, missä kauppatavarana oli hylkeet ja lohi. Vuonna 1580 oli Porissa 8 laivaa ulkomaan liikenteessä aina Danzigiin ja Lyype-

Mäntyluodon satamalähetys.

Rovasti P. O. Ekko

kiin saakka ja 12 laivaa Pohjanmaalle suuntautuvaa merenkulkua varten. Olipa Pietari Mikonpojan laivassa jo silloin 12-henkinen miehistö. 1600-luku oli porilaisille silloisen kauppapolitiikan vuoksi vaikeaa, sillä Turkua pöngitettiin liiaksi. Mutta vuonna 1764 oli Porissa jo 19 aluksen laivasto ja 1783 oli se kohonnut 27:ään. V. 1858 alkoi Antti Ahlström omilla laivoillaan rikkaan merenkulun.

Viettiin tervaa ja puutavaraa, tuotiin varsinkin viljaa, joka pelasti seudun asukkaita nälkävuosien aikana. Purjehdus suuntautui tällöin myös Rääveliin.

Paikallinen merimieslähetyksi

Merimiesten hyväksi on myös aikojen kuluessa tehty työtä. Siitä on todisteena Reposaaressa Kappelliluodolla ollut varhaiskirkko, josta ei ole säilynyt juuri mitään kirjallisia tietoja. Kun Suomen Merimieslähetyksiä oli perustettu, saatiin Elis Bergrothin toimesta Porin jo vuonna 1882 "naisyhdistys" eli ompeluseura, joka heti ensimmäisenä vuonna hankki arpa-jaisilla 700 markkaa, mikä oli suurimpia maamme oloissa. Antti Ahlström avusti seuraa joka vuosi ja jälkisaadoksessaan määräsi hän 25.000 mk Suomen Merimieslähetykselle. Tämä summa olikin hyvänä alkuna Hampurin merimieslähetyksiä perustamiselle. Merimiesten hengellisen työn auttamiseksi toimi myös ns. "penniyhdistys", joka huolehti säästölaatikoiden jaostista ja tyhjentämisestä. Porin ompeluseuran huomattavimpia johtajia olivat rouva Maria Selin, neiti Elli Stenbäck ja rouva Mimmi Renfors. Tämä nyt kahdeksankymmenvuotias ompeluseura kokoontuu edelleen joka tiistailta Mikonkatu 8 rukoushuoneen pikkusalissa.

Oman lukunsa muodostaa Reposaaressa merimieslähetyksi. Vuonna 1888 mainitaan pastori J. W. A. Kuhlbergin toimesta perustettu ompeluseura ja seuraavana vuonna avattiin merimiehille lukusali. Toiminta lienee ollut lamassa pastorin muutettua pois vuonna 1892, mutta ompeluseura sai uutta viriä ainakin vuonna 1911 pastori V. S. Hissan herättämänä. Piirin toiminta jatkuu yhä edelleen. Norjalaiset laivanvarustajat olivat huolissaan merimiesten ja saarelaisten raisusta elämästä ja kehittivät tekemään jotakin merimiesten hyväksi. Vuonna 1923 saatiin Reposaaressa oma merimieslähetyksi.

asema, joka kuitenkin vuonna 1942 siirrettiin Mäntyluotoon.

Mäntyluodon aseman hoitajana on koko ajan toiminut uskollisesti perämies Väinö Kyytsönen. Sielläkin on ompeluseura, lukusali ja vilkkaan meriliikkeen ansiosta jokapäiväinen tiivis toiminta laivakäynteineen, kirjojen jakamisineen ja merimiesten palvelemisineen. Tämän aseman uusimistyö on nyt tämän hetken tehtävä. Huonetiloja järjestämällä ja hankkimalla taloon keskuslämmitys, saadaan se piakkoin ajanmukaiseksi.

SEURAKUNTAPOIKIEN SOITTO-KUNTA

Joka Pojan Musiikkiliitto r.y. järjesti tänä vuonna talvipäivät Seinäjoella. Lähes tuhat poikaa oli tullut hiihtolomalleen ja yli kolmesataa osallistui soiton ja laulun mittelöihin.

Porin seurakuntien torvisoittokunta pääsi toiselle sijalle ja seurakunnan musiikkiryhdyt sai ensimmäisen palkinnon. Seurakuntapoi- kien musiikkiharastusta on vuosikautia johtanut suurella harrastuksella kapellimestari Arvo Airaksinen. Hän oli mukana myös Seinäjoella. Alle 15-vuotaiden sarjassa pääsi Mikko Nuorsaari ensimmäiseksi ja yli 15-vuotiaista olivat porilaiset Jouni Varho viidennellä ja Jorma Kohijoki kuudennella sijalla.

Ensi kesänä pidetään Partaharjun leirikylässä musiikinohjaajakurssin ohella myös soitajapoi- kien musiikkileiri 24.—30.7. Tämä sopii pitää mielessä kesäsuunnitelmia tehdessä.

Porin Diakonia ry. avusti viime vuonna 465 perhettä

Seurakuntiemme läheisessä yhteydessä toimiva Porin Diakonia ry. on tehokkaasti avustanut viime vuonnakin vähäosaisia. Niinpä vuosikertomuksesta ilmeni yhdistyksen toimesta avustetun vuoden aikana 465 perhettä, joiden jäsenluku oli 1.462 henkilöä. Avustuksiin käytettiin 2.824.621 markkaa. Lisäksi on käytetty varoja katulähetystoimintaan, Uskonmajan ja Elsa-Maria kodin ylläpitämiseen sekä käyty tervehtimässä vankeja vankiloissa ja työvelvollisia työläitöksessä.

Johtokuntaan kuuluu nykyään puheenjohtajana rovasti Matti A. Mustonen, varapuheenjohtajana osastosihteeri Osmo Mäenpää ja muina jäseninä johtajaopettaja Erkki Simojoki, varastopäällikkö Aapo Roukkula, rouva Elma Salonen, meijerikkö Anna Mäkelä ja herrat Niilo Svanberg ja Yrjö Elo-maa. Lisäksi kuuluu johtokuntaan virkansa perusteella diakoniaspastori Tapani Pietilä.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat
Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin

Päätoimittaja: rov Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525.

Toimitussihteeri: rov P. O. Ekko, Hallituskatu 9 Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.

Toimituskunta: rov Viljo Lauro, past. Tapani Pietilä, teol. kand. Liisa Syrjä, opett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Porin, Hallituskatu 9 Puh. klo 9—12 12201. Pankki Pohjoismaiden Yhdyspankki, Porin.

Ilmoitushinnat: 25 mk palstatimittimeltä, värilliset eri sopimuksen mukaan

Tilaushinta: 1 vuosikerta kotimaahan 150: — ulkomaille 200: —

Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy

Porissa 1962,
Satakunnan Kirjateollisuus Oy

Kesäkotijunnin LEIRIKALENTERI

TOUKOKUU

1. 5. Keski-Porin nuorten leiri
- 5.—6. 5. Länsi-Porin nuorten leiri
- 19.—20. 5. Miestenpäivät. Ruokailusta 200: —.
- 26.—27. 5. Pihlavan nuorten leiri
30. 5. Lakkijuhla kevään ylioppilaille
31. 5. Porin ja ympäristöseurakuntien yhteinen nuortenjuhla.

KESÄKUU

- 1.—3. 6. Junnin poikapäivät. Osanottomaksu 400 mk ja ¼ kg voita ja sokeria. Matkat vapaat. Ilm. Nuorisotoimistoon toukok. 20 päivään
- 4.—17. 6. I rippikoululeiri P. Vuola, O. Erkkilä ja O. Syrjä
- 18.—21. 6. Tyttöleiri
- 22.—24. 6. Kristillisen Työläis-Nuorisoliiton suvipäivät.
26. 6.—2. 7. Keski-Porin äitileiri I—IV, VI, IX ja X kaup.-osa.

HEINÄKUU

- 1.—2. 7. Poliopäivät
- 3.—5. 7. Junnin varattu Herättäjäjuhlien majoitukseen
- 6.—11. 7. Aistivallisten leiri
- 13.—19. 7. Joen pohjoispuolen ja Väinölän äitileiri
- 21.—26. 7. Siviili-invalidien leiri
- 28.7.—3. 8. Länsi-Porin äitileiri
- 28.7.—3. 8. Sokeritautisten leiri

ELOKU

- 4.—11. 8. Pihlavan ja Reposaaressa äitileiri
- 13.—26. 8. II rippikoululeiri I. Silvola, L. Syrjä, O. Syrjä
- 27.—31. 8. Sotainvalidien leiri

SYYSKUU

- 1.—2. 9. Hiippakunnan nuorisotyöntekijöiden neuvottelupäivät.

Ilmoittautumiset leirien johtajille.

Tyttö-, poika- ja partiroleirejä varten suunnitellaan oma ohjelma mahdollisesti vuokrattavaa Ilgrundin saarta varten. Nuorisotyötoimikunta kokoontuu tätä varten perjantaina 27. 4. -62.

OLETTEKO HUOMANNEET,

että yleisö lukee ilmoitukset niistä lehdistä, jotka eivät ole täynnä ilmoituksia?

Porin Kirkkosanomissa julkaisut ilmoitukset ovat

MYYVIÄ ILMOITUKSIA

koska niitä luetaan 20.000:ssa porilaisessa kodissa.

SUOMEN MERIMIESLÄHETYSSEURAN

Kesäjuhlat

Porissa, kesäkuun 16—17 päivänä 1962

OHJELMA

LAUANTAINA, KESÄKUUN 16 P:NÄ

- 19.00 **AVAJAISET** Keski-Porin kirkossa. Rovasti Matti A. Mustonen, pastori Alpo Aaltonen, merimieslähetyssaarnaaja Aapeli Manninen. Yksinlaulu: pastori Pauli Vuola. Seurakuntien merimieslähetyksiä tervehdyksiä.

SUNNUNTAINA, KESÄKUUN 17 P:NÄ

- 8.00 **AAMUHARTAUS** kirkkopuistossa, merimieslähetyssaarnaaja Martti Saarinen.
- 10.00 **JUMALANPALVELUKSET**
Keski-Porin kirkko. Saarnaa arkkipiispa Ilmari Salomies. Liturgit: rovastit Matti A. Mustonen ja Paavo Hytönen. Porin kirkkokuoro, kanttori Arvo Elon johdolla.
Länsi-Porin kirkko, pastori Kalevi Lappalainen
Pihlavan kirkko, pastori Heikki Merimaa
Reposaaressa kirkko, pastori Alpo Aaltonen
Väinölän kirkko, pastori Vilho Haveri
Ulvilan kirkko, merimieslähetyssaarnaaja Aapeli Manninen
- 13.00 **RETKE MÄNTYLUOTOON.** Lähtö Seurakuntakodista, Itäpuisto 14.
- 14.30 **ULKOILMAJUHLA** Mäntyluodossa. Rovasti Matti A. Mustonen, kirkkoherra Niilo Suhonen, pastorit Heikki Merimaa ja Vilho Haveri. Porin seurakunnan Poikien torvisoittokunta, joht. kapellimestari Arvo Airaksinen. Tarjoilua.
- 18.00 **MERIMIESLÄHETYSJUHLA** Keski-Porin kirkossa. Merimieslähetyksiä johtaja Paavo Hytönen ja pastori Kalevi Lappalainen, rovasti P. O. Ekko (riippisanat). Porin Poliisikuoro, joht. dipl.urkuri Erkki Kalijärvi. Herran Pyhä Eht.